

tež pschecziwo Manej a Maczeri a | činili, a budzemy sa to Sbožje a Zonowa-
schitkim Woschnoszjam, da mozemy so kwa- | nje mjecz. To spschecz nam našch luby
licz, so smy na wobimaj Bokomaj prawje | Knes Krystus, Hamen.

Na druhu Nedzelu po Krystuſowym Sjewenju.

D Wotze, twoja Naba
Schje Wjezy wobstara
Tež twoja dobra Naba
Tu wobzi Szloweka.

Schtož sa naš dobre widzišch,
To sluboszu nam dasch,
A Stemu, kotrej hidzišch,
Knam swjeru wobarasch. Hamen!

Ja dżakujm so tebi, Kneze, schchombzny Božo, ty Wotze našeho Kneša a Wumoznika Jesom Krysta, so sy ton swjaty mandzelski Schtant hebi k Szeszi a nam Szlowekam k Szepchemu wustajit. Ja dżakujm so tebi, Kneze Jesom Kryste, so sy sam tajki Kwaš tak wokoło cześit a twoj swjaty wustajeny Skutk teho Mandzelsstwa wobtwerdzil. Haj, Kneze Jesušo, ty ladašch niz jeno tak lubosuje na ton mandzelski Schtant, so sy tež sam wot jeneje mandzelskeje slubeneje Knezny so narodziej zyl, ale sy tež k Szeszi tajkeho swjateho mandzelskeho Schtanta ton prjeni Dżiw wopokasal. Haj, Kneze, twoj prjeni Dżiw bjesche ton, so by khudych Mandzelskich wobošaczil, khude Dżeczi derje wobstaral, khudym Mandzelskim pomhal a jim Zonowanje a Žiwnoš wobradzil. My prošymy tebe, ty Pscheczelo tych Szlowekow, ladaž kojždy Szas swutrobnej Radu na tajke twoje Wustajenje, a bydž nam khudym Dżeczom nadny, so bychmy tebe sašo we tym wot tebe wustajenym cześnym Schtanczi, do kotrehož sy naš postajit, sašo cześili, a po twojej Woli we nim swjate Žiwenje wedli. Swarnuj nas, o ty swjaty Kneze, psched Hanibu a schitkej Neczi-štoszju, a daj, so bychmy kojždy Szas we Szłowach a w Skutkach potšiwje a cžiste Žiwenje wedli, we Man- dzelstwi so bešobu lubowali a cześili, a twoje Meno kwalili. Sa tajku Radu zemy Boha prošycž we jenym nuternym Wotze našchu, a rjanym Krystuſu.

Szenje na druhu Nedzelu po Krystuſowym Sjewenju, pola Jana na 2. Stawi.

U na tšeczim Dnju bje Kwaš we Kana Galilejskej, a Jesušowa Macž bjesche tam. Jesuš pak a jeho Wuczomnizy bjechu tež na Kwaš prošeni. A jako Wina pobrachnu, dżesche ta Macž Jesušowa knemu: Wina nimaju. Jesuš dżesche knem: Zonsta, schto mam ja stobu? Moja Schtunda hischecze neje pschischla. Jeho Macž dżesche k Szlužomnikam: Schtož won wam praji, to cžincze. Tam bjechu pak schesz kamente wodne škorta stajene, po Waschnju židowskeho Szizzenja, a dżechu do kojždeho dwje aby tši Mjery. Jesuš pra- jesche knem: Nalijež te wodne škorta w Wodu, a woni je nalachu hač do Wercha. A won dżesche knem: Szerpajcze njek, a pschinešze Braschzy. A woni pschinešechu. Jako pak Braschka wopta to Wino, kotrej bjesche Woda bylo, a newedžische, swotkal je, cži Szlužomnizy pak wedžichu, kiž Wodu cžerpali bjechu, sawola Braschka Nawoženju. A dżesche knemu: Kojždy dawa pschi Prjotku dobre Wino, a dyž so su napili, tedom to šlabšche, ty sy to dobre Wino hač šem sshowal. To je prjeni Zejch, kotryž Jesuš sezini w Kana Galilejskej, a šjewi swoju Kražnoš, a jeho Wuczomnizy wjerjachu do neho.

Snašeho swjateho Szenja zemy wo-
pomnicž:

Lon mandzelski Schtant;

- I. Kał Jesuš tonšamy cześi, a
- II. Kał won we tymšamym pomha.

I. To je ton prjeni Dżiw, kotryž je našch luby Knes Jesuš na Semi cžinit, škotrymž je, tajž Jan sam praji, swojim Wuczomni- kam swoju Kražnoš šjewicž zyl, so bychu jeho štajkich Dżiwow wuknyli pošnacž, a sa